

Virum, den 17. marts 2014

Kære Morten Dyssel Mortensen,

Jeg skriver til Thomas Mann Selskabet i håb om at I kan svare på et par spørgsmål om Thomas Manns ophold i Danmark på vej hjem fra Nobelpris overrækkelsen i Stockholm.

I mine forældres efterladte bøger har jeg fundet bogen Buddenbrooks med en dedikation af Thomas Mann til min farfar Alfred Dietrich. Han var presseattaché på det tyske Gesandtskab i København fra 1920 til 1934.

Dedikationen er på tysk og noget svær at tyde. Den er vist på vedhæftede fil og lyder vist nok sådan på tysk:

Herrn Geschandtschaftsrat Alfred Dietrich

Zum freundlichen Gedanken an die Kopenhagender Tage 15.-16. December 1929 an denen Gelingen Sie grossen dankenswerten Anteil hatte.

Ved du, eller kan du henvise til nogen som måske ved noget om, hvad Thomas Mann lavede i København de nævnte to dage? Han har tilsyneladende været sammen med min farfar i længere eller kortere tid i løbet af de to dage.

Har Thomas Mann været i Danmark/København før og/eller efter 15.-16. december 1929?

Med venlig hilsen

Jørn Dietrich
Parkvej 18
2830 Virum
Mobil: 22776750
Mail: jdparkvej18@gmail.com

København, den 18. marts 2014

Kære Jørn Dietrich

Tak for din interessante mail om din farfars møde med Thomas Mann. For nu at begynde med dit sidste spørgsmål: Thomas Mann var i alt på fire besøg i Danmark; første gang i København og Ålsgårde i september 1899 (digterisk gengivet i novellen *Tonio Kröger*), anden gang i Århus og København i december 1924, tredje gang i København i december 1929 (ganske rigtigt på vej hjem fra nobelfest i Stockholm) og fjerde gang i København i maj 1949.

Af Gert Heines informative pjece *Thomas Mann in Dänemark* (1975), som vist stadig kan erhverves i den til "Buddenbrookhaus" i Lübeck hørende boghandel, fremgår det, at din farfar traf Thomas Mann allerede i forbindelse med dennes Danmarksbesøg 15.-21.12.1924. Thomas Mann var inviteret til at tale ved den sammenkomst, der holdtes (16.12.) i Festsalen på Aarhus Katedralskole i anledning af stiftelsen af et århusiansk selskab for venner af tysk litteratur under konsul Arnold Elmgreens auspicer, og ved sin aftenankomst på Københavns Hovedbanegård blev han budt velkommen af en modtagelseskomité bestående af den tyske gesandt Gerhard von Mutius, presseattaché Alfred Dietrich (!), formanden for Dansk Forfatterforening Sophus Michaëlis og pastor Lampe fra St.-Petri-Kirche. Inden Thomas Mann tog med natfærgen videre til Århus, tilbragte han nogle timer i von Mutius' hjem, og da han returnerede fra Århus (han havde været privat indlogeret hos en advokat Glud i en villa i Risskov) til København, boede han hos von Mutius, så det kan vel tænkes, at din farfar som en af gesandtenes nærmeste medarbejdere har mødt ham her på ny. I København læste Thomas Mann en aften (18.12.) i Studenterforeningen (først essayet *Goethe und Tolstoi*, så et kapitel fra romanen *Felix Krull*), og aftenen efter gentog han foran det tilsvarende københavnske selskab for tyske litteraturvenner sit Århus-program (dels pæne ord om dansk litteraturs betydning i Tyskland, dels oplæsning af 8. kapitel af *Tonio Kröger* samt fortællingen *Das Eisenbahnunglück*) i Riddersalen på Odd Fellow Palæet i forlængelse af nogle indledende bemærkninger ved nævnte pastor Lampe, selskabets formand. Efter foredraget serveredes der te, og operasanger Ejnar Forchhammer og fru Anna stod for den musikalske underholdning af gæsterne. Dagen derpå (20.12.) var Thomas Mann æresgæst ved en frokost foranstaltet af Dansk Forfatterforening (jf. Michaëlis på Hovedbanegården), og under sit ophold i København nåede han også at aflægge Georg Brandes et besøg (datoen vides ikke) – han skrev derom i et brev af 19.1.1945 til Anna Jacobsen ikke just flatterende om den danske kritiker: "Er hatte viel von einem geistreichen alten Weib mit boshaftem Klatschmaul".

I forbindelse med Thomas Manns korte københavnsophold i december 1929 sattes alle sejl til for at hædre den nylige nobelpristager. Ulrich von Hassell, den tyske gesandt i København 1926-1930 (og selvsamme mand, som femten år senere blev henrettet for sin medvirken i 20. juli-sammensværgelsen mod Hitler), bød til souper den 15. december, og det skulle undre mig meget, om ikke din farfar også har været til stede den aften. I al fald havde han, Alfred Dietrich, tidligt samme morgen, i selskab med den tyske legationssekretær von Schubert, professor (Erik?) Abrahamsen samt (senere højesteretssagfører og kammeradvokat) H.O. Hansen fra Studenterforeningen, hentet hr. og fru Mann på Hovedbanegården. I souperen hos von Hassell deltog en stribe danske notabiliteter såsom statsminister Stauning, udenrigsminister Munch og dennes forgænger grev Moltke. Tyskprofessor Carl Roos holdt bordtalen for Thomas Mann, hvilket foranledigede æresgæsten til at rose ikke alene den retorisk talentfulde Roos, men danskernes talegaver i det hele taget: "Dänische Redegewandtheit ist mir zum ersten Mal in Lübeck begegnet, bei einem

großen Fest dort. Es war Professor Wilhelm Andersen, den ich damals hörte, und dies gab mir einen unvergesslichen Eindruck davon, was dänische Rhetorik bedeutet”, stod der dagen efter at læse i *Berlingske Tidende* (på dansk). Det var i øvrigt Wilhelm Andersen, der på given foranledning (og fordi Brandes havde betakket sig) skrev forordet til den første danske oversættelse af *Buddenbrooks* (udkommet 1903 med titlen *Huset Buddenbrook*). Hvorom alting er: Thomas Mann må have været i hopla den aften – han havde jo også lige hentet nobelprisen! – for da selskabeligheden hos von Hassell sluttede ved midnatstid (efter at gæsterne var blevet underholdt af den berømte recitatrice Lilly Freud-Marlé), tog han videre til d’Angleterre, og det var vel at mærke ikke for natteroens skyld (skønt han og hustruen boede på hotellet), men for som æresgæst at tage del i Københavns Journalistforbunds jubilæumsfest; efter sigende fortsatte han til den lyse morgen – og gad vide, om din farfar har været med ham som svirebror? Næste formiddag stod den først på Strøgtur med fru Katia Mann, inden de skulle til en reception på Hotel Royal (i det daværende *Nationaltidendes* redaktionslokaler), efterfulgt af frokost på Hotel Phoenix for særlige gæster af Rotary-klubben (Thomas Mann var selv rotarianer), og om eftermiddagen var der på avisen *Politiken* reception i festsalen med champagne og med tale af chefredaktør Valdemar Koppel samt en improviseret takketale af Thomas Mann. Men som om alt dette ikke var mere end nok (og jeg har ikke engang omtalt de talrige interviews, han beredvilligt gav til dansk presse både i 1924 og 1929): Samme aften læste Thomas Mann i Studenterforeningen fra romanen *Buddenbrooks* (Morten Schwarzkopf-episoden) og det endnu ikke udkomne romanbind *Die Geschichten Jaakobs* (Jakobs første møde med Raket), dvs. første del af tetralogien *Joseph und seine Brüder*. Halv tolv om aftenen kunne Thomas og Katia Mann endelig stige på toget fra København til Berlin. Om din farfar har sluttet sig til de på perronen sammenstimlede studenter, der vinkede farvel og råbte ”Auf Wiedersehen!”, melder mine kilder ikke noget om.

Hvis jeg kan tyde Thomas Manns kragetæer, lyder dedikationen i dit fra din farfar nedarvede eksemplar af *Buddenbrooks* som følger:

*Herrn Gesandtschaftsrat
Alfred Dietrich
zum freundlichen Gedenken an die Kopenhagener Tage 15. – 16. Dezember 1929, an deren Gelingen Sie großen, dankenswerten Anteil hatten.
Thomas Mann.*

Jeg håber, dette var dig til hjælp. Ellers kan du måske med fordel konsultere følgende litteratur:

- Gert Heine: *Thomas Mann in Dänemark*, Senat der Hansestadt Lübeck. Amt für Kultur (= Veröffentlichung VIII), Lübeck 1975
- Gert Heine & Paul Schommer: *Thomas Mann Chronik*, Vittorio Klostermann, Frankfurt am Main 2004
- Steffen Steffensen: ”Thomas Mann und Dänemark”, i: Rolf Wiecker (red.): *Thomas Mann Gedenkschrift 1875-1975* (= *Text & Kontext*, Sonderreihe, Band 2), Verlag Text & Kontext, Kopenhagen 1975, s. 223-282

Venlige hilsner

Morten Dyssel Mortensen

Formand for Det Danske Thomas Mann Selskab

www.thomasmann.dk

Virum, den 19. marts 2014

Kære Morten Dyssel Mortensen,

Tak for dit svar og interesse for min forespørgsel til dig. Det er ok at offentliggøre vores korrespondance.

I forbindelse med din beskrivelse af møderne mellem Thomas Mann og min farfar ville det måske være en ide at tilføje et kortfattet beskrivelse af hvem min farfar var og hans livsforløb. Det kan du overveje.

Her er i hvert fald lidt oplysninger om min farfar:

Han er tysk født og kom til København i 1904 fra Bremen til et job som redaktør på Ritzaus bureau og som Københavnerkorrespondent for nogle tyske aviser. I 1907 blev han gift med min farmor, som var dansk.

I 1920 blev han ansat på det tyske gesandtskab i København som presseattaché. Her var han ansat fra 1920 til 1934. I det job fik han mange bekendte i det danske og skandinaviske kulturliv, og han fungerede som kulturformidler mellem Danmark og Tyskland. Han fik en stor berøringsflade og jeg har mange originalbreve fra kendte danske og tyske kulturpersonligheder til min farfar. I 1933 forlangte udenrigsministeriet i Berlin, at han skulle melde sig ind i nazistpartiet. Det sagde han nej til. Han begrundede det med, at han ikke interesserede sig for politik, men kunst, litteratur, historie, filosofi mv. Han blev efterfølgende, efter en del forhandling med udenrigsministeriet i Berlin og efter et møde med Goebbels, opsagt fra sin stilling i oktober 1934. Herefter blev han i København, idet han havde sin søn og datter dér.

Han blev anholdt og fængslet af dansk politi d. 10. november 1941 på anmodning af den tyske Rigsbefuldmægtigede Renthe-Fink, som han i øvrigt havde arbejdet sammen med i den sidste tid på Gesandtskabet, med anmodning om udlevering til Tyskland. Udvisningen gik meget hurtigt, allerede d. 13. november 1941 blev han eskorteret til Warnemünde af dansk politi og afleveret til tysk kriminalpoliti. Fra Warnemünde blev han i en fangetransport med skiftende ophold i fængsler i Rostock, Güstrow, Stralsund og Stettin efter ca. 2 måneder afleveret til Gestapo på Polizeipräsidium på Alexanderplatz i Berlin.

Han havde i mellemkrigsperioden, og indtil han blev anholdt i 1941, haft kontakt til tyske politiske flygtninge i Danmark, danske kommunister og danske socialdemokratiske politikere. Hos Polizeipräsidium på Alexanderplatz i Berlin blev han anklaget for højforræderi, herunder kontakt med tyske politiske flygtninge, kommunister og jøder. Han blev forhørt gentagne gange af Gestapo i perioden fra begyndelsen af januar 1942 til d. 19. august 1942, hvor han pludselig og uden forklaring blev løsladt. Min faster har fortalt at hun tog til Berlin i 1942 for at finde ud af hvad der skete med ham i Berlin. Hun kendte den øverstbefalende for den tyske hær i Danmark General Erich Lüdke som tilbød, at hun kunne køre med ham til Berlin. I Berlin lykkedes det hende at få et møde med Hermann Göring. Hvorfor hun lige valgte ham, skyldes at han havde været gæst i min farfars og farmors hjem, vist nok i 1920 eller 1921, da han, ifgl. min faster, var inviteret til Danmark af Politiken for at holde foredrag om sin tid som jagerpilot under 1. verdenskrig.

I forbindelse med at min farfar blev løsladt fra fængslet, blev han tvunget til at underskrive en erklæring om, at han ikke måtte tale med nogen om sin sag og hvorfor han blev løsladt. Se vedhæftede Levnedbeskrivelse som han skrev ifm. at han efter

krigen søgte om erstatning (Som han desværre fik posthumt) som *Opfer des Faschismus*.

Efter krigen blev han i Berlin, i de første år formentlig fordi han ikke kunne få udrejsetilladelse fra Tyskland, og kom til at arbejde som pressechef for den nye vestberlinske borgmester Ernst Reuter. Han døde i Berlin i 1951 76 år gammel.

Til din orientering vedlægger jeg en levnedbeskrivelse som han skrev i forbindelse med at han efter krigen skulle godkendes som *Opfer des Faschismus*. Han skrev den på tysk, og det er min oversættelse.

Du er velkommen til at bruge de fremsendte oplysninger helt eller delvis med kildeangivelse.

Til din orientering er jeg i gang med at skrive en bog om min tyske og danske familie hvor min farfar, farmor og far har en væsentlig plads. Det er i forbindelse med min research at jeg fandt Thomas Mann dedikationen.

Hvis du har spørgsmål er du velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Jørn Dietrich

Appendiks: Alfred Dietrichs levnedbeskrivelse (oversat af Jørn Dietrich)

Brevet er påført følgende mærkat: Landesarchiv Berlin C Rep. 118-01 Nr. 1407

Livsforløb

Mit fuldstændige navn er Karl Wilhelm Alfred Dietrich. Jeg blev født d. 1. september 1878 i Spremberg (N.-L.) som første barn af rebsslager Karl Dietrich og hans hustru Emma Dietrich født Just og blev evangelisk døbt og konfirmeret. Min far ville at jeg skulle have en gejstlig uddannelse, dog protesterede jeg og blev som straf meldt ind i den offentlige skole. Jeg har altid haft en særlig interesse for dagbladsaviser, og i skolen var mine bedste fag tysk, historie og geografi. De seks klasser i den offentlige skole klarede jeg let, og derefter kom jeg som 14-årig på eget initiativ til "Spremberger Anzeiger", først i lære som sætter, og så tre år, da jeg allerede dengang var erfaren stenograf, i redaktionslære hvor jeg udførte alt forekommende arbejde og også lejlighedsvis blev brugt til reportager. 1896 fik jeg en stilling som redaktionsmedhjælp hos "Niederlausitzer Anzeiger" i Finsterwalde. Her blev jeg ca. et år.

Så flyttede jeg til Bremen hvor jeg var beskæftiget i seks år hos "Weser Zeitung" under Arthur Fitger. Denne tid fik stor betydning for min faglige uddannelse og for videreuddannelse af min almene viden. Jeg tog fransk og engelsk sprogundervisning, læste mange bøger om historie, filosofi, kulturhistorie og skønlitteratur og deltog også i en kursus for at tage studentereksamen, som jeg desværre ikke afsluttede, da jeg omkring nytår 1904 flyttede til København. I Bremen havde jeg også lejlighed til at indlede et varmt venskab med **Frederich Ebert** som varede indtil han blev rigspræsident. (Jørns bem: Ebert var Tysklands første rigspræsident fra 1919 frem til sin død i 1925). Ebert var Redaktør på den socialdemokratiske "Bürgerzeitung" og tog kort før min afrejse til København til Berlin som partisekretær. I Bremen

interesserede jeg mig især for den lokale trafikpolitik og tog ofte ordet på offentlige møder, ligesom jeg skrev om det i "Weserzeitung". Ved det forerstående valg til Bremen Borgerforsamling, Bremens parlament, var Ebert og jeg opstillet som socialdemokratiske kandidater på valglisten, men på grund af vores afrejse kort tid efter måtte vi lade os slette af valglisten.

Den 1. januar 1904 ankom jeg til København. Her har jeg tilbragt næsten fyre år af mit liv. Fra 1904-1919 var jeg repræsentant for Wolffschen Telegraphen Bureaus (WTB), Kölnischen Zeitung, Hanburger Fremdenblattes og andre (Jørn bem. Kölnischen Zeitung var i det 19. århundrede en af de førende nationale tyske aviser. **Hamburger Fremdenblatte** var en af de vigtigste aviserne i 19. og begyndelsen af 20. århundrede i Hamburg). Samtidig var jeg redaktør i det officielle danske telegrambureau "Ritzaus Bureau".

I 1919 blev jeg på vegne af Friederich Ebert af den daværende gesandt von Neurath tilbudt ledelsen af Presse- og Kulturafdelingen på det Tyske Gesandtskab i København. Jeg tog imod tilbuddet og tiltrådte som Presseattaché med rang som legationsråd (Jørns bem.: **Legationsråd** betegnede indtil 1950'erne en erfaren, udsendt diplomat ved et gesandtskab eller legation. Titlen anvendes ikke mere, men svarer i dag til ambassaderåd). Denne stilling beklædte jeg til 1. oktober 1934. Et af mine første bekendtskaber i min nye stilling var Hermann Göring. Han var i begyndelsen af 1920 på flugt fra den Internationale Kommission og landet på den Københavnske flyveplads, og opholdt sig derefter ca. 2 år i Danmark. I lang tid var han beskæftiget som instruktør for de danske militærflyvere, men mest af alt gjorde han sig som skørtejæger, drukkenbolt og narkoman og talte om sig selv. En del af min tjenestetid gik med at berolige hans mange kreditorer. Da hans gæld blev større og større og han også derved blev ubekvem for ambassaden, pressede gesandten ham til Sverige, hvor han hurtigt gjorde sig selv ligeså umulig.

Min stilling på gesandtskabet førte med sig at jeg i løbet af årene lærte mange betydende personligheder at kende. Med ikke et par af dem har jeg haft årelange venskabelige relationer. Jeg nævner i den forbindelse særligt Max Reinhardt, Thomas Mann, Leon Feuchtwanger, Thälmann og Scheldemann, ligesom mange lærde, skuespillere og andre kunstnere. Med danskerne havde jeg især et mangeårigt venskab med statsminister Stauning, Andersen-Nexø og professor Georg Brandes. I løbet af tiden holdt jeg på opfordring en lang række foredrag. Jeg talte for historikere, arkitekter, ingeniører, industrien, rejseforeninger osv. En gang holdt jeg et foredrag i Selskabet for danske trafikteknikere om af det tyske Reichbahn's organisationen, til hvilket Reichbahn stillede en god film til min rådighed. Ved foredraget deltog den tyske og danske trafikminister, generaldirektøren for det danske statsbaner og mange andre højtplacerede danske embedsmænd.

I den danske radio holdt jeg ca. 30 foredrag over forskellige emner, oftest af kulturel og økonomisk art, også mange over tyske landskaber.

I efteråret 1930 modtog jeg en opfordring til at holde to forelæsninger for studerende på Københavns Universitet om "Det demokratiske Tyskland" og "Tyske karakteregenskaber". Begge forelæsninger var besat til sidste plads, så jeg måtte senere holde foredragene igen i Studenterforeningen udenfor universitet. Straks efter overdragelse af regeringsmagten til nazisterne blev gesandtskabets presseafdeling under udenrigsministeriet lukket og underlagt det nye propagandaministerium, og næsten samtidig kunne jeg mærke, at mit arbejde i København ville blive stadig vanskeligere at udføre på grund af forholdene i Berlin. Tillige blev mine foredragsvirksomhed forbudt, men jeg skulle skabe mulighed for nazistiske talere fra Berlin, hvilket som regel ikke var muligt på grund af danskernes fjendtlige holdning til nazisterne. Snart kom også en anmodning om jeg tilhører det nazistiske parti, som skulle blive afvist af ambassaden, hvilket gesandtskabet måtte svare nej til. I april modtog jeg den officielle opfordring til at træde ind i nazistpartiet, som jeg afslog med den begrundelse at jeg interesserede mig for kultur og litteratur, ikke politik. En personlig samtale med Goebbels om dette, som den daværende

udenrigsminister v. Neurath havde formidlet, og som fandt sted i udenrigsministeriet i Berlin, forløb overordentligt heftigt, men fuldstændig resultatløs. Bl.a. beskyldte Goebbels mig for hele tiden at tale om et "parti", mens det jo nu handlede om en verdensanskuelse, hvortil jeg kunne oplyse ham om at han selv havde opfordret mig til at melde mig ind i partiet. Blodrød i hovedet vrissede han til mig at han forbød sådan en Anpøbel...?. Jeg modtog min opsigelse for min pensionsgivende stilling d. 1. oktober 1934. Jeg var da 56 år gammel.

I 1908 havde jeg indgået ægteskab med den danske kvinde Elle Samuelsen, med hvem jeg fik en datter og en søn. Men ægteskabet blev uholdbart efter min afskedigelse, da min kone ikke kunne tilgive min afvisende holdning overfor nazisterne og forbitrede mit liv med vedvarende bebrejdelser. Ægteskabet endte kort efter i skilsmisse. Min søn Alf som protesterede over nazisternes handling mod mig, blev umiddelbart efter dansk statsborger. (Jørn bem.: Det blev han først i juni 1948). Min datter Elisa var tidligere blevet dansk statsborger ved sit ægteskab med købmand Herbert Diers.

D. 1. april 1935 overtog jeg den til mig tilbudte stilling som redaktør på den danske avis Licitationen, et dagblad for bolig-, havne-, bro- og vejbyggeri. Denne stilling beklædte jeg indtil min anholdelse d. 9. november 1941 (Jørn bem.: Det var d. 10. nov 1941). Fra dansk side blev jeg yderligere tilbudt tre andre stillinger.

I begyndelsen af april 1940 skete den tyske besættelse af Danmark, og d. 9. november 1941 blev jeg på sengekanten arresteret af to tyske Gestapofolk og overført til Tyskland. (Jørn bem.: Det stemmer ikke med hans beskrivelse i brevet af 16. maj 1951 til Rigspolitichefen i Danmark. Her er det dansk politi der anholder ham og senere eskorterer ham til Tyskland ved betjent Andersen). Rejsen gik over politifængslerne i Rostock, Güstrow, Stralsund og Stettin til Polizeipräsidium på Alexanderplatz i Berlin. Først i januar 1942 blev jeg forhørt og erfarede at jeg var anklaget for nazifjendtlig aktivitet, haft omgang med tyske, danske og russiske marxister og stille bolige til rådighed for tyske politiske flygtninge. I min stilling ved gesandtskabet erfarede jeg flere gange under hånden i 1933 og 1934 når tyske politiske flygtninge blev overfaldet i baghold af tyske nazister i Danmark og blev slæbt ombord på tyske skibe for at blive bragt tilbage til Tyskland. Jeg har gentagne gange advaret de udsatte flygtningene og hjulpet dem med at fortsætte flugten til Sverige. Ernst Toller og Kurt Tucholski og andre har fået midlertidig overnatning hos mig. Det skal også nævnes at jeg var venner med de sovjetrussiske gesandt Kobetzki og Raskolnikow. Til mine venner kan jeg yderligere nævne den danske socialdemokratiske statsminister Stauning og andre socialdemokratiske politikere og den danske forfatter Andersen-Nexø. I de sidste år af mit Københavner ophold havde jeg meget kontakt med Scheidemann og så ham næsten daglig. Under de mange forhør af Gestapo blev jeg ofte truet med K.Z. (Jørn bem.: Konzentrationslejr) Derfor blev jeg fuldkommen overrasket da jeg d. 19. august 1942 pludselig blev løsladt. Jeg måtte skriftlig forpligte mig til ikke at tale med nogen og sagen, ikke stille krav om skadeserstatning og ikke forlade Berlin under krigen.

D. 21. januar 1943 startede jeg hos Zentralarchiv for Wehrmedizin og blev efter at have afsluttet et kursus i medicin og anatomi tiltrådt afdeling Wissenschaft I, hvor de samlede medicinske journaler blev behandlet statistisk. Her arbejdede jeg indtil russernes indtagelse af Berlin. I marts 1943 fik jeg på grund af fængselsopholdets prøvelser og lidelser et svært nervesammenbrud og måtte tilbringe to måneder på Charité.

D 26. februar 1945 blev jeg i Neukölln i Pannierstrasse 17 hvor jeg havde boet som lejer siden min løsladelse i mit fravær fuldstændigt udbombet. Jeg fik et nyt værelse i Britz i Andreasbergerstrasse 4, og d. 1. juni blev jeg af Britz boligkontor tildelt min nuværende bolig Karlstrasse 19 som jeg deler med fru Emmy Albrecht, en overbevist antifascist.

Politisk har jeg ikke tilhørt noget parti. Det socialdemokratiske parti har altid stået mig nær og jeg har altid med liv og sjæl kæmpet for sejr for den demokratiske idé.

Det er mit største ønske at kunne medvirke til påny at opbygge et demokratisk
Tyskland ved nyttigt og vellykket arbejde.
Jeg behersker dansk i tale og skrift ligesom mit modersmål. Derudover har jeg meget
godt kendskab til engelsk, fransk, svensk og norsk.
Underskrevet Alfred Dietrich